

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Szymczewska

Protokolant: sekr. sąd. Włodzimierz Żmuda

po rozpoznaniu w dniu 08 marca 2022 r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko W. K.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

Oddała powództwo.

sędzia Katarzyna Szymczewska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16.04.2021 r. M. K., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego obciążającego go na rzecz W. K., określonego wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 18.12.2018 r. sygn. akt XIV C 1136/17 oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, że związek małżeński M. K. i W. K. rozwiązany został wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 18.12.2018 r. sygn. akt XIV C 1136/17, na mocy którego powód został zobowiązany do łożenia na rzecz pozwanej alimentów w kwocie 270 zł miesięcznie. Od tego czasu sytuacja powoda uległa zmianie, w 2019 r. stracił on pracę, a nadto choruje przewlekle i leczy się, przez co nie jest w stanie podjąć innej pracy. Obecnie powód utrzymuje się z renty w wysokości 1.600,00 zł miesięcznie, a całkowite koszty jego utrzymania wynoszą ok. 1.525,00 zł. Co więcej, z informacji posiadanych przez powoda wynika, że pozwana nadużywa alkoholu i nie podejmuje nawet starań o znalezienie zatrudnienia.

Postanowieniem z dnia 28.07.2021 r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 85/21 Sąd Rejonowy w Wągrowcu oddalił wniosek M. K. o udzielenie zabezpieczenia na czas procesu poprzez zawieszenie egzekucji alimentów prowadzonej przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wągrowcu Ł. P. w sprawie sygn. KMP 9/20.

W odpowiedzi na pozew W. K., częściowo ubezwłasnowolniona i działająca przez swego kuratora wskazała, że utrzymuje się z zasiłku stałego w wysokości 431 zł miesięcznie oraz alimentów od powoda, mieszka wraz z matką w lokalu stanowiącym własność matki i w związku z tym opłaca połowę rachunków za media, wodę, gaz i wywóz odpadów komunalnych oraz nieczystości płynnych. Nadto ponosi koszty utrzymania i eksploatacji skutera i zakupuje kartę do telefonu, zaś na zakup węgla na opał otrzymuje zasiłek z (...).

W toku rozprawy z dnia 08.03.2022 r. kurator W. K. B. R. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 18.12.2018 r. wydanym w sprawie sygn. akt XIV C 1136/17 Sąd Okręgowy w P. XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. rozwiązał małżeństwo W. K. i M. K. poprzez rozwód z winy obojga małżonków oraz zasądził od M. K. na rzecz W. K. rentę alimentacyjną w kwocie 270 zł miesięcznie i to w miejsce obowiązku alimentacyjnego powoda wynikającego z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Wągrowcu dnia 21.07.2005 r. w sprawie sygn. akt III RC 97/05.

okoliczności bezsporne, a nadto dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy SO w P. sygn. XIV C 1136/17

W tamtym czasie W. K., która posiada wykształcenie podstawowe, mieszkała wraz z pełnoletnim, pracującym synem K. K. oraz matką L. Ś. w mieszkaniu gminnym i utrzymywała się z dochodów z pracy sezonowej przy zbiorach truskawek, którą od kwietnia do października wykonywała w Gospodarstwie Rolnym (...). Jej roczny dochód z tego tytułu wynosił 6.417,08 zł, czyli średnio 534,76 zł miesięcznie. Poza sezonem pozwana utrzymywała się z zasiłku okresowego z (...) w kwocie 418,00 zł miesięcznie, a nadto otrzymywała pomoc rzeczową w formie żywności czy środków czystości oraz zasiłki celowe. Miesięczne koszty utrzymania pozwanej wynosiły około 800 zł. Natomiast powód, który posiada wykształcenie zawodowe jak ślusarz, zatrudniony był na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w firmie (...) S.A." w C., gdzie pracował na pełen etat na stanowisku operatora zgrzewarek, osiągając wynagrodzenie w wysokości około 1.600,00 zł netto miesięcznie, chorował na cukrzycę i zamieszkiwał wraz z siostrą i jej rodziną – łącznie 5 osób, w domu o pow. ok. 140 m2 stanowiącym jej własność, zaś jego miesięczne koszty utrzymania, w tym wydatki na zakup leków na cukrzycę i inne schorzenia, wynosiły około 1.000,00 zł.

dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy SO w P. sygn. XIV C 1136/17 oraz w aktach SR w Wągrowcu sygn. III RC 97/17 i III Op 2/99

Od wielu lat pozwana choruje na schizofrenie paranoidalną i w związku z tym postanowieniem Sądu Okręgowego w P. Ośrodek (...) w P. z dnia 19.11.1998r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 11/98 została ubezwłasnowolniona częściowo, a następnie wyznaczono jej kuratora w osobie B. R.. Ze względu na swój stan zdrowia powódka pozostaje pod opieką lekarza psychiatry i na stałe przyjmuje leki. Nadto pozwana posiada orzeczenie o trwałym umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy SR w Wągrowcu sygn. III Op 2/99

Obecnie W. K. zamieszkuje tylko z matką L. Ś., a miesięczne koszty utrzymania zajmowanego przez nie lokalu wynoszą około 180 zł, w tym opłaty za media, zakup butli gazowej oraz wywóz odpadów komunalnych i nieczystości płynnych. Udział pozwanej w tych wydatkach wynosi około 90 zł miesięcznie. Nadto W. K. ponosi koszty zakupu drewna opałowego w wysokości około 30 zł miesięcznie (150 zł na 5 miesięcy), natomiast węgiel otrzymuje (...). Na własne wyżywienie oraz zakup środków higieny, czystości i chemii gospodarczej pozwana przeznaczą około 700 zł miesięcznie. W. K. przyjmuje na stałe leki, a na ich zakup przeznaczą co miesiąc około 70 zł. Nadto pozwana posiada skuter z którego korzysta dojeżdżając do pracy oraz do miasta po zakupy itp. Miesięczne wydatki na utrzymanie i eksploatację tego pojazdu tj. zakup paliwa, ubezpieczenie, przegląd i naprawy wynoszą średnio 100 zł. Pozwana korzysta także z telefonu do którego co miesiąc zakupuje kartę z kwotą 30 oraz opłaca abonament TV w wysokości 20 zł miesięcznie.

dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy SR w Wągrowcu sygn. III Op 2/99, rachunki /k. 73-76/, zeznania pozwanej W. K. /k. 85-85v, 87-płyta CD/, zeznania B. R. /k. 85v, 87-płyta CD/

Pozwana nadal utrzymuje się z prac sezonowych przy zbiorze truskawek, wykonywanych w okresie od kwietnia do października. W 2020 r. uzyskała z tego tytułu roczny dochód w łącznej wysokości 3.841,14 zł, czyli średnio 320 zł miesięcznie. Poza sezonem zbioru owoców W. K. otrzymuje natomiast zasiłek okresowy w (...) w wysokości 430,00 zł miesięcznie.

dowód: dokumenty zgromadzone w aktach sprawy SR w Wągrowcu sygn. III Op 2/99, zaświadczenie o wysokości dochodu /k. 44-45/, zeznania pozwanej W. K. /k. 85-85v, 87-płyta CD/, zeznania B. R. /k. 85v, 87-płyta CD/

M. K. posiada orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy na okres do 31.03.2022r. i w związku z tym pobiera świadczenie rentowe w wysokości około 1.800 zł netto miesięcznie. W minionym roku dodatkowo otrzymał on „13-tkę i 14-tkę” w ramach otrzymywanego świadczenia rentowego. Powód zamieszkuje wraz z siostrą, a jego udział w kosztach utrzymania lokalu mieszkalnego wynosi około 200 zł miesięcznie. Na wyżywienie, zakup odzieży i obuwia oraz środków higieny i czystości M. K. przeznaczają co miesiąc około 820 zł. Nadto zaś powód leczy się psychiatrycznie, a także choruje na cukrzycę oraz inne schorzenia i w związku z tym na zakup preparatów z insuliny pod nazwą handlową L. i T. przeznaczają około 220 zł miesięcznie, na leki przepisywane przez psychiatrę około 85 zł miesięcznie, na pozostałe lekarstwa około 145 zł miesięcznie i wizyty u specjalistów – nie więcej niż 50 zł miesięcznie.

dowód: kopia zawiadomienia z ZUS o potrąceniach /k.6/, kopia orzeczenia o niezdolności /k. 7-8/, dokumentacja medyczna /k. 15-16, 79-81/, rachunki i faktury /k. 63-66, 82/, zeznania powoda M. K. /k. 95-95v, 96- płyta CD/.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił w oparciu o wymienione dowody z dokumentów oraz z zeznań stron.

Na wstępie, przed omówieniem oceny zeznań stron należy zauważyć, że choć zasadniczo zgodnie z art. 299 k.p.c. dowód z przesłuchania stron winien mieć charakter jedynie pomocniczy, to specyfika spraw alimentacyjnych czyni dowody z dokumentów oraz zeznań stron zdecydowanie pierwszoplanowymi. Zwykle głównie same strony, a nie osoby postronne są zorientowane w skali życiowych potrzeb i wydatków ponoszonych na ich pokrycie. Również przy ocenie zeznań stron większe znaczenie niż w sprawach innego typu ma ich weryfikacja przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego. To oznacza, że Sąd analizuje zeznania stron w aspekcie przeciętnej wysokości podstawowych kosztów utrzymania osób dorosłych w różnym wieku, znanej Sądowi w oparciu o własne doświadczenie życiowe, z doświadczenia związanego z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych oraz z uwagi na posiadanie powszechnie dostępnej wiedzy o cenach popularnych produktów i usług.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał zeznania M. K. za wiarygodne z znaczącej części. Wątpliwości Sądu nie wzbudziły bowiem ani twierdzenia powoda co do jego sytuacji mieszkaniowej i zdrowotnej ani też podawana przez niego wysokość poszczególnych kosztów jego utrzymania. Zarówno wysokość kosztów utrzymania zamieszkiwanego przez M. K. i jego siostrę lokalu mieszkalnego jak i wysokość poszczególnych wydatków na zaspokojenie osobistych potrzeb powoda zgodna była z wiedzą i doświadczeniem Sądu w tym zakresie, posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych oraz z powszechnie dostępnymi informacjami na temat aktualnych cen energii, gazu, opału czy żywności. Nadto zaś okoliczności te nie były co do zasady kwestionowane przez stronę pozwaną, zaś część z nich znalazła potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym. Ustalając jednak koszty zakupu leków dla powoda oraz wydatków na jego wizyty u specjalistów, Sąd dał wiarę zeznaniom powoda jedynie częściowo tj. co do częstotliwości z jaką odbywa on wizyty lekarskie i zażywa poszczególne leki, w zasadniczej części wysokość tych wydatków ustalając w oparciu o przedłożoną do akt sprawy dokumentacją medyczną oraz powszechnie dostępną wiedzę na temat wielkości opakowań poszczególnych leków i ich przeciętnej ceny, uzyskaną m.in. ze strony apteki internetowej (...)pl. (...) kosztów zakupu leków przedstawiają się następująco:

1/ preparaty z insuliną: L. (300 jednostek, zapas na m-c) – cena ryczałtowa 14,58 zł, T. (300 jednostek, zapas na m-c) – cena jednolita przy refundacji 30% 207,20 zł, razem ok. 220 zł,

2/ leki przepisywane przez psychiatrę: E. – 25 zł, L. – 20 zł, L. – 40 zł, razem ok. 85 zł,

3/ leki pozostałe (P., Z., G., A., C.), gdzie cena za opakowanie wynosi przeważnie od 16 do 20 zł (wyjątkiem jest G. z ceną 49,40 zł za opakowanie zawierające 100 sztuk tabletek), a miesięczny koszt stosowania przy dawkach zalecanych przy wypisie ze szpitala oscyluje w granicach: 10 zł (Z., 1 tabl. dziennie), 25 zł (P., 1 tabl. dziennie), 35 zł (G., 2 tabl. dziennie), 55 zł (A., z uwagi na dawkowanie po 3 tabl. dziennie), 20 zł (C., 1 tabl. dziennie), razem ok. 145 zł.

Co do zasady wątpliwości Sądu nie wzbudziły także zeznania pozwanej W. K., były one bowiem jasne, logiczne i szczerze, a nadto korelowały z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym, w postaci m.in. dokumentów zgromadzonych w toku postępowania prowadzonego od sygn. III Op 2/99. Okoliczności podnoszone

przez pozwaną nie tylko potwierdzone zostały w zeznaniach B. R., ale też nie były kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd miał przy tym na uwadze, że poszczególne koszty utrzymania podawane przez pozwaną odpowiadają swoją wysokością jej stopie życiowej, a nadto że wymienione przez nią wydatki obejmują co do zasady jej podstawowe potrzeby egzystencjonalne i jako takie zasługują na miano usprawiedliwionych.

W ocenie Sądu zeznania kuratora B. R. zasługiwały na miano wiarygodnych w całości, były bowiem szczere, jasne i logiczne, zaś podnoszone przez niego okoliczności zasługiwały na uwzględnienie, gdyż jako kurator pozwanej, jest on bardzo dobrze zorientowany w sytuacji zdrowotnej i majątkowej W. K.. Nadto jego zeznania nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Autentyczność przedstawionych przez stronę powodową i pozwaną dokumentów nie była kwestionowana przez strony, jak również nie wywołała żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości. Zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowiły one dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie zawarte w ich treści. Wyroki i postanowienia sądu w aktach załączonych jako dokumenty urzędowe zgodnie z dyspozycją art. 244 § 1 i 2 k.p.c. stanowiły dowód tego, co zostało w nich w sposób urzędowy zaświadczone.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 1 i 4 oraz art. 205¹² § 1 k.p.c. pominął wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków, gdyż z uwagi na brak dokładnych danych adresowych nie było możliwe wezwanie świadka Z. K., natomiast wniosek o przesłuchanie świadka B. W. złożony po zatwierdzeniu planu rozprawy był spóźniony, a nadto strona reprezentowana przez adwokata pominęła określony w art. 235¹ k.p.c. obowiązek wskazania faktów, które mają zostać wykazane tym dowodem.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 60 § 1 k.r.o. małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. Artykuł 60 § 1 k.r.o. reguluje zatem istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego między byłymi małżonkami po orzeczeniu rozvodu, w sytuacji gdy oboje małżonkowie zostali uznani za winnych rozkładu pożycia małżeńskiego.

W myśl art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie możliwości zarobkowych lub majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami (T. Domińczyk [w:] K. Piasecki (red.) Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 2009, s. 998).

Przedmiotem rozważań w niniejszej sprawie jest ustalenie, czy nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej. Choć zaś od czasu zapadnięcia wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 18.12.2018 r. sygn. XIV C 1136/17 sytuacja M. K. faktycznie uległa zmianie, to jednak w ocenie Sądu zmiana ta nie jest wystarczająca by mogła za sobą pociągnąć uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda względem W. K.. Jak bowiem ustalono w toku postępowania powód stracił zatrudnienie i został uznany za częściowo niezdolnego do pracy, jednakże w miejsce wynagrodzenia za pracę uzyskał on prawo do świadczenia rentowego. Co więcej, jak wynika wprost z zeznań M. K., złożonych w toku rozprawy z dnia 08.03.2022 r., świadczenie to wynosi aktualnie 1.800 zł netto miesięcznie, a w minionym roku, poza comiesięczną wypłatą renty, powód otrzymał także tzw. „13-tkę i 14-tkę”. Zmianie uległy także koszty utrzymania powoda. W porównaniu do sytuacji M. K. w 2018 r. wydatki te wzrosły, co wynika głównie z jego problemów zdrowotnych. W oparciu o zgromadzonego w toku postępowania dokumenty, a przede wszystkim uwzględniając okoliczności podniesione przez samego powoda w toku zeznań składanych przez niego na rozprawie w dniu 08.03.2022r. Sąd ustalił jednak, że na całkowite zaspokojenie

usprawiedliwionych potrze M. K. wystarczająca jest kwota 1.520 zł miesięcznie. Na szeroko rozumianą ochronę zdrowia powód wydaje bowiem co miesiąc 500 zł, w tym 80 zł na leki przepisywane przez psychiatrę, 220 zł na zakup insuliny lisopr i toujeo, 150 zł na pozostałe lekarstwa oraz 50 zł na wizyty u specjalistów. Wysokość poszczególnych wydatków w tej kategorii Sąd ustalił w oparciu o powszechnie dostępną wiedzę w zakresie wielkości opakowań poszczególnych lekarstw (wymienionych w zaleceniach zawartych w kartach informacyjnych leczenia szpitalnego na k. 15-16 i 79-81) i ich cen, uzyskaną m.in. ze strony apteki internetowej (...) a także w oparciu o zeznania powoda w zakresie częstotliwości z jaką zażywa on poszczególne leki oraz odbywa prywatne wizyty u specjalistów. W szczególności w tym ostatnim przypadku Sąd miał na uwadze, że z zeznań M. K. wynika, że poza ostatnią płatną wizytą u neurologa, co do zasady korzysta on z porad lekarskich refundowanych przez NFZ. Powód nie był nawet w stanie przypomnieć sobie kiedy ostatnio zasięgał porady innego specjalisty, a tym bardziej kiedy nie korzystał z niej w ramach NFZ. Następnie Sąd ustalił, że powód nadal zamieszkuje ze swoją siostrą, a koszty utrzymania zajmowanego przez nich lokalu wynoszą około 400 zł miesięcznie, w tym prąd – 60 zł, gaz – 80 zł, woda – 50 zł, TV – 30 zł, podatek – 16 zł oraz ogrzewanie – 150 zł. Co do zasady również te kwoty Sąd przyjął zgodnie z zeznaniami powoda. Jedynie koszty zakupu opału uwzględnione zostały nawet na nieco wyższym poziomie niż podawany przez M. K., a to z uwagi na ostatnie znaczne podwyżki cen węgla. Sąd wydając wyrok zobowiązany jest bowiem brać pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Z tego względu wydatki na zakup węgla Sąd ustalił na kwotę 1.800 zł rocznie. Udział powoda w kosztach utrzymania lokalu mieszkalnego wynosi zatem około 200 zł miesięcznie. Także ustalając wysokość wydatków na zaspokojenie przez powoda jego osobistych potrzeb Sąd uwzględnił zeznania złożone przez niego w toku rozprawy z dnia 08.03.2022r. przyjmując, że na swoje wyżywienie przeznaczają on 600 zł miesięcznie, na zakup odzieży i obuwia – 70 zł miesięcznie (200 zł na kwartał) zaś na zakup środków higieny i czystości – 150 zł miesięcznie.

Podkreślenia wymaga, że Sąd jedynie w zakresie wydatków na lekarzy specjalistów oszacował koszty utrzymania powoda na poziomie niższym niż wskazany w uzasadnieniu pozwu, a przyczyną była znikoma częstotliwość korzystania przez M. K. z odpłatnych porad lekarskich, co wynikało wprost z jego zeznań. Z kolei sposób obliczenia wydatków na leki został przedstawiony powyżej i ostatecznie przekracza kwotę wskazaną w uzasadnieniu pozwu i oświadczeniu majątkowym z dnia 15.04.2021 r. Wszystkie pozostałe wydatki zostały ustalone na podstawie twierdzeń powoda przedstawionych w zeznaniach, przy uwzględnieniu partycypacji w wydatkach mieszkaniowych na poziomie 50%.

Skoro zaś powód co miesiąc dysponuje kwotą około 1.800 zł, zaś na pełne zaspokojenie swoich usprawiedliwionych potrzeb wydatkuje kwotę 1.520 zł miesięcznie, to każdego miesiąca do jego dyspozycji pozostaje kwota 280 zł. Nie ma zatem żadnych podstaw do stwierdzenia, że sytuacja M. K. zmieniła się na tyle, że nie jest on w stanie już dłużej realizować swojego obowiązku alimentacyjnego względem W. K..

W toku postępowania ustalono także, że w okresie od zapadnięcia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18.12.2018r. sygn. akt XIV C 1136/17 nie zmieniła się sytuacja finansowa pozwanej, która nadal jest bardzo trudna i absolutnie nieuzasadniająca uchylecia obowiązku alimentacyjnego powoda względem W. K.. Pozwana niewątpliwie znajduje się w niedostatku i wyłącznie dzięki alimentom od powoda, jest w stanie zaspokoić swoje potrzeby. Co więcej zauważyć należy, że są to wyłącznie zupełnie podstawowe, elementarne potrzeby tzw. „minimum socjalne”. Co do zasady W. K. utrzymuje się bowiem z pieniędzy jakie zarobi przy pracach sezonowych, wykonywanych w okresie od kwietnia do października. Jak zaś ustalono w toku tego postępowania, jej średni miesięczny dochód z tego tytułu wynosi około 320 zł miesięcznie. Co prawda poza okresem prac sezonowych W. K. otrzymuje zasiłek z (...) w wysokości około 430 zł miesięcznie, pamiętać jednak trzeba, że są to środki pochodzące od państwa, a zatem od ogółu podatników. Przyjęcie zaś, że prawo obywatela do uzyskania wsparcia finansowego od państwa, wyprzedza obowiązek alimentacyjny męża wobec żony, nawet jeżeli małżeństwo już nie istnieje, byłoby niezgodne z zasadami współżycia społecznego, Tym bardziej w sytuacji, gdy za rozpad małżeństwa odpowiadają obydwój małżonkowie. Nadto argumentacja powoda stoi w sprzeczności z przepisem art. 135 § 3 k.r.o. Niemniej wskazać należy, że nawet po doliczeniu do dochodów W. K. otrzymywanego przez nią zasiłku, uzyskana w ten sposób kwota 750 zł miesięcznie i tak jest niewystarczająca dla pokrycia kosztów zaspokojenia elementarnych potrzeb pozwanej, ustalonych na kwotę 1.040

zł miesięcznie. Niewątpliwie zatem sytuacja materialna W. K. jest znacząco gorsza od sytuacji finansowej powoda, znajduje się ona w niedostatku i alimenty jakie otrzymuje od byłego męża są jej niezbędne dla zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb. Na koniec wskazać także należy, że w toku postępowania strona powodowa w żaden sposób nie udowodniła jakoby W. K. marnotrawiła otrzymywane alimenty i przeznaczała je na zakup alkoholu, zaś sama pozwana okolicznościom tym stanowczo zaprzeczyła. Niemniej z uwagi na ustaloną nadwyżkę dochodów nad wydatkami powoda, ewentualne wykazanie tego faktu i tak nie mogłoby stanowić okoliczności decydującej o uwzględnieniu pozwu w całości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo M. K. w całości o czym orzeczono w pkt 1 wyroku.

Orzekanie o kosztach procesu było zbędne albowiem strona pozwana nie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

sędzia Katarzyna Szymczewska